

Sygn. akt II K 418/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Otwocku w Wydziale II Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Maszner

Protokolant: Marzena Kwiatek

przy udziale Jadwigi Rybak Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Otwocku

po rozpoznaniu w dniach 17 lutego 2015 roku, 7 kwietnia 2015 roku, 19 maja 2015 roku, 2 października 2015 roku, 20 listopada 2015 roku, 16 lutego 2015 roku, 1 kwietnia 2016 roku, 6 września 2016 roku, 22 listopada 2016 roku i 13 stycznia 2017 roku

sprawy Z. P., c. A. i J. z d. S., ur. (...) w W.

oskarżonej o to, że:

w okresie od 6 września 2010 roku do 2 grudnia 2010 roku w Z. , w powiecie (...), w województwie (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, będąc zatrudnioną w spółce PHU (...) sp.z.o.o. z siedzibą w Z. przy ul (...) na stanowisku kasjerki, dokonując modyfikacji w systemie komputerowym spółki co do wysokości dokonywanych wypłat z kasy, dokonała przywłaszczenia powierzonych jej pieniędzy w łącznej kwocie 140.300,00 zł na szkodę spółki PHU (...) sp.z.o.o.

tj. o czyn z art. 284§2 kk w zw z art. 12 kk

orzeka:

1. oskarżoną Z. P. uniewinnia od popełnienia zarzucanego jej czynu,
2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. C. z Kancelarii Adwokackiej w O. kwotę 1446,48 zł (jeden tysiąc czterysta czterdzieści osiem złotych czterdzieści osiem groszy) w tym VAT z tytułu nie opłaconej przez oskarżoną Z. P. pomocy prawnej udzielonej z urzędu.
3. Na podstawie art. 632 k.p.k koszty postępowania ponosi Skarb Państwa

Sygn. akt II K 418/13

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Oskarżona Z. P. była zatrudniona w firmie P.H. U (...) sp.z.o.o. z siedzibą w W. na stanowisku specjalisty ds. rozliczeń kasowo-bankowych (kasjerki) od dnia 11 maja 2009 roku, na podstawie trzech następujących po sobie umów na czas określony. Ostatnia umowa została zawarta do dnia 10 sierpnia 2013 roku jednak została rozwiązana przed upływem okresu na jaki została zawarta w dniu 16 lutego 2011 roku z uwagi na podejrzenie popełnienia przez oskarżoną przestępstwa na szkodę pracodawcy. Rozwiązanie umowy nastąpiło kiedy oskarżona przebywała na zwolnieniu lekarskim z uwagi na ciążę. W dniu 3 sierpnia 2010 roku otrzymywała wynagrodzenie w kwocie 1317 zł brutto miesięcznie

Spółka P.H. U (...) sp.z.o.o. zajmowała się handlem wyrobami alkoholowymi, które dostarczała do sklepów za pośrednictwem swoich przedstawicieli handlowych. Prezesem spółki był K. K. (1), który był jednocześnie współnikiem spółki posiadającym 99,92% udziałów. Spółka prowadziła księgowość, która wykazywała szereg nieprawidłowości. Spółka podlegała obowiązkowemu badaniu przez biegłych rewidentów. Jednak firma (...) Sp.z.o.o odmówiła wydania opinii o sprawozdaniu za rok 2008 i 2009. Sprawozdania finansowego za rok 2010 nie poddano obowiązkowemu badaniu przez biegłego rewidenta. Biegli rewidenci dokonali badania sprawozdań spółki dopiero za lata 2011-2013.

Spółka zatrudniała szereg księgowych. W latach 2010-2011 pracowały w spółce trzy księgowe. M. M. (1), która sprawowała funkcję Głównej Księgowej do lipca 2010 roku kiedy udała się na zwolnienie lekarskie i nie wróciła już do pracy pomimo iż była formalnie zatrudniona do października tego roku. W okresie od 9 sierpnia 2010 roku do dnia 8 września 2011 roku obowiązki Głównej Księgowej pełniła M. S.. W spółce zatrudniona była również K. S., która została zatrudniona od dnia 4 września 2009 jako pomoc księgowej, od dnia 4 stycznia 2010 roku została zatrudniona jako księgowa zaś w dniu 18 grudnia 2012 rok podpisała II wersję sprawozdania finansowego za rok 2009 jako samodzielna księgowa. K. S. w czasie nieobecności M. M. (1) zastępowała ją.

Prowadzona przez powyższe księgowe księgowość nosiła szereg nieprawidłowości. Z uwagi na braki w ewidencji nie można ustalić faktycznego stanu gotówki w kasie na dzień 1 stycznia 2010 roku w księgach wskazywano kwotę 5437,20 zł, która jednak nie jest wiarygodna. Stan kasy wydrukowany w dniu 29 maja 2010 roku wykazywał stan końcowy kasy na kwotę minus 4353,42 zł co jest niemożliwe. W dniu 16 września 2010 roku operator (...), którym to loginem posługiwała się M. S. wprowadził zapis korygujący stan kasy z dniem 31 grudnia 2009 roku w którym opierając się na wynikach inwentaryzacji kasy na dzień 31 grudnia 2009 roku z konta 100 (...) wyksięgowano na konto techniczne „(...)” kwotę niedoboru w kasie powstałą przed 2010 roku w kwocie 246.365,34 zł. Tym zapisem księgowym w sposób sztuczny uzyskania stan konta „(...)” zgodny ze stanem gotówki w kasie wskazanym w inwentaryzacji, która również była nieprawidłowo przeprowadzona. W I półroczu 2010 roku dokonano ponownego wprowadzenia niedoboru sprzed 2010 i w Zestawieniu Obrotów i Sald na dzień 30 czerwca 2010 roku wykazano niedobór w kasie w kwocie 249.829,58 zł . Na koniec 2010 roku niedobór w kasie został znowu przeniesiony księgowo na konto techniczne „(...)”, które wykazywało saldo ogółem 1.001.668,68 zł nieznanego pochodzenia w tym część niedoboru w kasie. Reszta niedoboru w kwocie 158.971,25 zł trafiła na konto (...) i pozostanie na nim do końca 2011 roku jako niedobór powiązany z kasjerem p. Z. P.. Wobec powyższych ustaleń nie można stwierdzić w jakim okresie i w jakiej wysokości powstały w spółce niedobory w kasie spółki. Powstawały one bowiem na pewno już w 2009 roku na co wskazuje dokonane z dniem 31 grudnia 2009r wyksięgowania na konto techniczne kwoty niedoboru. Powyżej opisane niewłaściwe prowadzenie konta „(...)” 100, które służyło do ukrycia księgowego stanu kasy przez kolejne lata do czasu zamknięcia ksiąg za dany rok i sporządzenia rocznego sprawozdania finansowego. W firmie dążono do ukrycia powstałego niedoboru na przykład wykazując iż w 2010 roku obroty wynosiły 170 mln złotych mając nadzieję, iż przy tej kwocie kwota niedoboru nie będzie zauważalna. Prawidłowo powinny być wskazane przychody i wydatki a nie obroty. Zabiegi te skutkowały wyżej opisaną odmową wydania opinii przez biegłych rewidentów za lata 2008 i 2009. W 2010 roku sprawozdanie finansowe w ogóle nie było poddawane kontroli biegłych rewidentów.

Oskarżona Z. P. przejęła obowiązki kasjerki od 11 maja 2009 r pracowała w kasie na zmiany z drugą kasjerką M. G.. Zmiany odbywały się w godzinach 6.00-14.00 i 14.00-22.00. Czasami godziny pracy ulegały zmianom w zależności od sytuacji w firmie. W soboty firma pracowała jednak, często żadna z kasjerek wtedy nie pracowała. W czasie pracy kasy zawsze był ktoś zatrudniony w księgowości. Do obowiązków kasjerek należało przyjmowanie od przedstawicieli handlowych zebranej od kontrahentów gotówki bądź też dokumentów potwierdzających wpłatę przyjętych kwot do banku. Przyjmowały między innymi kwoty wpłacane przez K. D., A. S. (1), R. J., S. H., K. M. oraz J. P. (1). Przedstawiciele handlowi dokumentując wysokość przyjętych kwot przedstawiali dokumenty KP które wystawiali kontrahentom. Przyjmując dokument wpłaty do banku kasjerka wystawiała dokument KW. Na koniec dnia kasjerki sporządzały ręcznie zestawienia operacji kasowych, w których ujmowały chronologicznie kolejne operacje zestawienia nie zawierały informacji o środkach pieniężnych w kasie na początek i na koniec dnia, a także nie zawierały informacji o stanie środków w kasie w momencie jej przekazywania. Z uwagi na ten fakt dokument sporządzany przez kasjerki nie spełniał wymogów dotyczących raportu kasowego. Kasjerki pracowały na komputerach w programie (...)

na tym programie pracowały kasa i dział sprzedaży. Księgowość pracowała na odrębnym programie (...) do którego były przenoszone dokumenty w systemy (...).

Kasjerki oskarżona i M. G. wystawiając dokument KW miały możliwość ich modyfikacji do momentu kiedy nie zostały wydrukowane. Po wykonaniu wydruku w sytuacji kiedy dokument był błędny istniała możliwość jego modyfikacji jedynie przez osobę pełniącą w danym momencie funkcję Głównej Księgowej na loginie należącym dla Głównej Księgowej. W czasie nieobecności M. M. (1) takie czynności wykonywała K. S., na loginie należącym do M. M. (1).

Kiedy nastąpiła konieczność modyfikacji wydrukowanego dokumentu KW kasjerka udawała się do księgowej, która zlecała jej wylogowanie się na chwilę z programu (...) następnie logowała się na hasła głównej księgowej i dokonywała koniecznej zmiany. Zmiany mogła dokonać na swoim komputerze i na komputerze księgowej. System pozwalał na modyfikację również wystawionych wcześniej dokumentów wprowadzonych do systemu (...), które były już zaksięgowane.

W sytuacji kiedy nie było w pracy żadnej kasjerki często np. w sobotę pieniądze były przyjmowane przez inne osoby delegowane do tego przez pracodawcę. Obowiązki takie wykonywały również K. S. i S. O.. Wtedy pieniądze były wkładane do tzw bezpiecznej koperty i wkładane do sejf. Po przyjeździe do pracy kasjerki wyjmowała ona kopertę liczyła pieniądze i wprowadzała do systemu wystawiając dokument KW. Klucz do sejf. był przechowywany u kasjerek lub w ustalonym miejscu w Biurze (...).

Kasjerki podpisując umowę o pracę pomimo takiego obowiązku nie podpisywały protokołu przejęcia kasy ani też oświadczenia o przyjęciu materialnej odpowiedzialności za stan kasy.

Każdy z pracowników w tym kasjerki miał swój login na którym pracował. Oskarżona pracowała na loginie (...), M. M. (1) posługiwała się loginem (...), M. G. – (...) zaś M. S. – (...). Teoretycznie pracownicy nie znali swoich haseł jednak w praktyce K. S. pracowała na loginie M. M. (1) zaś każda zainteresowana osoba mogła podejrzec czyjeś hasło. M. M. (1) w czasie pracy posługiwała się zeszytem w którym miała zapisane hasła, każdy pracownik mógł podejrzec jej hasło. Pracownicy biurowi pracowali razem w pomieszczeniu Biura (...), z którego została wydzielone pomieszczenie kasy do którego prowadziły przeszklone drzwi i widać było co robi kasjerka. Z biura obsługi klienta przechodziło się do biura prezesa spółki K. K. (1). Pomieszczenie kasy nie było zamykane - zamykane były dopiero drzwi Biura. Ponadto każdy z pracowników mógł pracować na dowolnym komputerze logując się na swoje konto. System nie rejestrował na jakim komputerze pracuje w danym momencie pracownik. Wszystko to stwarzało dogodne okoliczności do podejrzenia hasła jakim posługuje się dana osoba.

Ponadto tak M. M. (1) (użytkownik (...)) jak i K. S. (użytkownik (...)) mieli możliwość pracy zdalnej co również nie było rejestrowane w systemie. Możliwe, iż również K. S. mogła pracować zdalnie.

W okresie od 6 września 2010 roku do 2 grudnia 2010 roku nieznana osoba dokonała modyfikacji dokumentów kw na podstawie których dokonano wpłaty do banku na rachunek spółki PHU (...).

W dniu 6 września 2010 rok Z. P. pracowała w godzinach 14.00 – 22.00. O godzinie 14.55.23 zalogowała się na swoim loginie jako użytkownik (...). Na tym loginie pracowała do godziny 15.28.17. O godzinie 15.28.17 nastąpiło wylogowanie z loginu (...). O godzinie 15.28.22 zalogował się użytkownik (...), który wylogował się o godzinie 15.29.02. O godzinie 15.29.05 oskarżona z powrotem zalogowała się z powrotem użytkownik Z.. Była zalogowana do godziny 21.58.27. O godzinie 19.18.09 z loginu oskarżonej została dokonana modyfikacja dokumentu KW nr (...). Dokument ten został utworzony przez użytkownika (...) w dniu 1 czerwca 2010 roku o godzinie 20.44.20 i opiewał na kwotę 25.400,00 zł. Po dokonanej w dniu 6 września 2010 roku modyfikacji dokument opiewał na kwotę 55.400,00 zł.

W dniu 29 września 2010 rok Z. P. pracowała w godzinach 6.00 – 14.00. O godzinie 6.51.09 zalogowała się na swoim loginie jako użytkownik (...). Na tym loginie pracowała do godziny 13.49.32. O godzinie 13.49.32 nastąpiło wylogowanie z loginu (...)o godzinie 13.49.36 zalogował się użytkownik (...), który wylogował się o godzinie 13.51.07. O godzinie 13.51.16 oskarżona z powrotem zalogowała się z powrotem użytkownik (...). Była zalogowana do godziny

14.10.18. O godzinie 13.51.07 z loginu (...) została dokonana modyfikacja dokumentu KW nr (...). O godzinach 13.53.07 i 13.57.51 z loginu (...) zostały dokonane kolejne dwie modyfikacje dokumentu KW nr (...). Dokument ten został utworzony przez użytkownika (...) w dniu 25 maja 2010 roku o godzinie 12.11.23 i opiewał na kwotę 15.730,00 zł. Po dokonanych w dniu 29 września 2010 roku modyfikacjach dokument opiewał na kwotę 30.730,00 zł. W dniu 29 września 2010 roku na swoim loginie pracowali również inni użytkownicy w tym użytkownik KS który wylogował się o godzinie 13.51.16 i później się nie logował.

W dniu 8 października 2010 rok Z. P. pracowała w godzinach 14.00 – 22.00. W tym dniu zalogowała się na swoim loginie jako użytkownik (...). Na tym loginie pracowała do godziny 21.24.55, kiedy się wylogowała i więcej się nie logowała. O godzinie 21.35.55 zalogował się użytkownik (...), który wylogował się o godzinie 21.38.02. O godzinie 21.31.07 z loginu (...) została dokonana modyfikacja dokumentu KW nr (...). Dokument ten został utworzony przez użytkownika (...) w dniu 18 maja 2010 roku o godzinie 14.41.29 i opiewał na kwotę 36.400,00 zł. Po dokonanej w dniu 8 października 2010 roku modyfikacji dokument opiewał na kwotę 54.400,00 zł. W dniu 8 października 2010 roku pracowali również inni użytkownicy w tym na swoim loginie pracował użytkownik (...), który wylogował się o godzinie 21.34.16 oraz użytkownik (...) o godzinie 21.16.03 żaden z tych użytkowników później się nie logował.

W dniu 11 października 2010 rok Z. P. pracowała w godzinach 6.00 – 14.00. W tym dniu zalogowała się na swoim loginie jako użytkownik (...). Na tym loginie pracowała do godziny 13.31.27, kiedy się wylogowała i ponownie zalogowała o godzinie 13.32.48 i pracowała do 14.01.44. O godzinie 13.31.31 zalogował się użytkownik (...), który wylogował się o godzinie 13.32.44. O godzinie 13.32.39 z loginu (...) została dokonana modyfikacja dokumentu KW nr (...). Dokument ten został utworzony przez użytkownika (...) w dniu 26 maja 2010 roku o godzinie 11.17.13 i opiewał na kwotę 3.330,00 zł. Po dokonanej w dniu 11 października 2010 roku modyfikacji dokument opiewał na kwotę 9.630,00 zł. W dniu 11 października 2010 roku pracowali również inni użytkownicy w jednak żaden z nich nie wylogował się przed godziną 13.31.31.

W dniu 19 października 2010 rok Z. P. pracowała w godzinach 14.00 – 22.00. W tym dniu zalogowała się na swoim loginie jako użytkownik Z.. Na tym loginie pracowała do godziny 21.55.10, kiedy się wylogowała. Użytkownik Z. zalogował się ponownie o godzinie 21.56.44 i był zalogowany do 21.58.39 . O godzinie 21.55.13 zalogował się użytkownik (...), który wylogował się o godzinie 21.56.38. O godzinie 21.56.06 z loginu (...) została dokonana modyfikacja dokumentu KW nr (...). Dokument ten został utworzony przez użytkownika (...) w dniu 19 maja 2010 roku o godzinie 10.38.09 i opiewał na kwotę 15.462,00 zł. Po dokonanej w dniu 19 października 2010 roku modyfikacji dokument opiewał na kwotę 23.462,00 zł. W dniu 19 października 2010 roku pracowali również inni użytkownicy w tym na swoim loginie pracował użytkownik (...), który wylogował się o godzinie 20.23.16, który się później nie logował, (...), który wylogował się o godz 21.57.29 i później się nie logował oraz użytkownik (...)który wylogował się o godzinie 16.44.59 i logował się ponownie o godzinie 22.09.57.

W dniu 25 października 2010 rok Z. P. pracowała w godzinach 6.00 – 14.00. W tym dniu zalogowała się na swoim loginie jako użytkownik Z.. Na tym loginie pracowała od godziny 06.20.21 do godziny 10.36.31, kiedy się wylogowała. O godzinie 10.36.33 zalogował się użytkownik (...), który wylogował się o godzinie 14.05.42. O godzinie 10.37.25 z loginu (...) została dokonana modyfikacja dokumentu KW nr (...). Dokument ten został utworzony przez użytkownika (...) w dniu 17 maja 2010 roku o godzinie 06.41.18 i opiewał na kwotę 85.920,00 zł. Po dokonanej w dniu 25 października 2010 roku modyfikacji dokument opiewał na kwotę 95.920,00 zł. W tym samym dniu o godzinie 10.38.52 z loginu (...) została dokonana modyfikacja dokumentu KW nr (...). Dokument ten został utworzony przez użytkownika (...) w dniu 12 maja 2010 roku o godzinie 21.05.13 i opiewał na kwotę 14.720,00 zł. Po dokonanej w dniu 25 października 2010 roku modyfikacji dokument opiewał na kwotę 17.720,00 zł. W dniu 25 października 2010 roku pracowali również inni użytkownicy jednak żaden nie wylogował się przed godziną 10.36.33.

W dniu 12 listopada 2010 rok Z. P. pracowała w godzinach 6.00 – 14.00. W tym dniu zalogowała się na swoim loginie jako użytkownik Z.. Na tym loginie pracowała od godziny 06.29.25 do godziny 13.25.20, kiedy się wylogowała ponownie się zalogowała o godzinie 12.48.16 i pracowała do 13.36.12 kiedy wylogowała się. Użytkownik (...)był ponadto zalogowany w tym dniu w godzinach 13.26.38 – 14.08.44. O godzinie 13.25.26 zalogował się użytkownik

(...), który wylogował się o godzinie 13.26.35, w tym dniu użytkownik (...) był ponadto zalogowany w godzinach 14.11.21-14.12.45. O godzinie 13.26.29 z loginu (...) została dokonana modyfikacja dokumentu KW nr (...). Dokument ten został utworzony przez użytkownika (...) w dniu 6 maja 2010 roku o godzinie 12.55.15 i opiewał na kwotę 11.600,00 zł. Po dokonanej w dniu 12 listopada 2010 roku modyfikacji dokument opiewał na kwotę 26.600,00 zł. W dniu 12 listopada 2010 roku pracowali również inni użytkownicy jednak żaden nie wylogował się przed godziną 10.36.33.

W dniu 27 listopada 2010 rok w sobotę kiedy często się zdarzało że żadna z kasjerek nie była obecna żadna z kasjerek nie podpisała się na liście obecności. Nikt też nie potwierdził aby oskarżona była w pracy. W tym dniu ktoś w godzinach 11.14.19 – 11.21.35 oraz 11.22.40 do 12.34.59 pracował na loginie oskarżonej jako użytkownik (...). W tym dniu wielokrotnie też był logowany ktoś na loginie (...). Logowania na loginie (...) poprzedzało czterokrotnie wylogowywanie z loginu (...). Ponadto użytkownik korzystający z loginu (...) był jednocześnie zalogowany na dwóch komputerach. W tym dniu na loginie użytkownika (...) nastąpiło również logowanie o godzinie 11.21.38 i wylogowanie o 11.22.34. W tym dniu o godzinie 11.48.53 z loginu (...) została dokonana modyfikacja dokumentu KW nr (...). Dokument ten został utworzony przez użytkownika (...) w dniu 28 maja 2010 roku o godzinie 17.52.24 i opiewał na kwotę 14.750,00 zł. Po dokonanej w dniu 27 listopada 2010 roku modyfikacji dokument opiewał na kwotę 34.750,00 zł.

W dniu 2 grudnia 2010 rok Z. P. przysłała do pracy jednak w dniu 3 grudnia 2010 roku przyniosła zwolnienie lekarskie z powodu ciąży i na liście obecności zostało wpisane iż w dniu 2 grudnia 2010 roku przebywała na zwolnieniu lekarskim. K. S. widziała ją w pracy i to ona przyjęła od oskarżonej zwolnienie lekarskie z datą wsteczną. Nie zostało odnotowane w jakich godzinach w tym dniu oskarżona rzeczywiście pracowała. W tym dniu na loginie (...) użytkownik pracował do godziny 16.51.02 kiedy wylogował się a następnie zalogował o godzinie 16.53.42 i pracował do godziny 21.52.38. O godzinie 16.52.41 zalogował się użytkownik (...), który wylogował się o godzinie 16.53.39. O godzinie 16.53.28 z loginu (...) została dokonana modyfikacja dokumentu KW nr (...). Dokument ten został utworzony przez użytkownika (...) w dniu 5 maja 2010 roku o godzinie 11.52.51 i opiewał na kwotę 16.925,18 zł. Po dokonanej w dniu 2 grudnia 2010 roku modyfikacji dokument opiewał na kwotę 31.925,18 zł. W dniu 2 grudnia 2010 roku pracowali również inni użytkownicy w tym na swoim loginie pracował użytkownik A. S. (2), który wylogował się o godzinie 16.34.26, który się później nie logował, użytkownik (...), który wylogował się o godzinie 16.09.27, który się później nie logował, użytkownik (...), który wylogował się o godzinie 16.09.23, który się później nie logował oraz użytkownik (...) który pracował w godzinach do 15.37.41, potem od 15.44.34 do 20.40.33 i od 21.06.38 do 21.48.37.

Łączna kwota, na którą zostały zmodyfikowane dokumenty to 140.300,00 zł

Dokonane modyfikacje zostały ujawnione pracownikom spółki przez M. S. w styczniu 2011 roku. Nastąpiło to po tym kiedy w dniu 3 stycznia 2011 roku S. O. dokonała remanentu kasy i stwierdziła iż w kasie brakuje kwoty 18.671,25 zł. M. S. poinformowała S. O., iż nie zgadza się dokumentacja księgowa z maja 2010 roku. Główna księgowa poinformowała iż dokonała porównania programu księgowego (...) z programem kasy (...). Pokazała S. O. ręczne raporty kasowe, dokumenty KW oraz dokumenty przyjęcia do banku które to dokumenty zgadzały się między sobą jednak nie zgadzały się ze zmodyfikowanymi danymi w programie (...). S. O. skontaktowała się z informatykiem spółki G. G. który ustalił na jakich loginach i kiedy zostały dokonane zmiany ustalając również czas logowań pracowników obecnych w danych dniach.

W dniu 16 lutego 2011 roku umowa o pracę zawarta pomiędzy oskarżoną a PHU (...) została rozwiązana z powodu podejrzenia popełnienia przez nią przestępstwa na szkodę pracodawcy.

W dniu 24 lutego 2011 roku PHU (...) z.o.o złożyło do PR w O. zawiadomienie o popełnieniu na jej szkodę przestępstwa z art. 284§1 kk przez przywłaszczenie przez oskarżoną powierzonych jej środków pieniężnych w łącznej kwocie 140.300,00 zł.

Pomimo iż oskarżyciel posiłkowy zawiadomił o przywłaszczeniu kwoty 140.300,00 zł księgowości dokonała przesięgowania kwoty 158.971,25 czyli całej kwoty niedoboru którą wykazała w 2010 roku łącznie z ujawnionym

niedoborem w kasie na konto 246 „rozliczenie niedoborów i strat” i pozostaje tam do końca 2011 roku jako niedobór związany z kasjerem Z. P..

Jednak kwota ta nie została przeniesiona na konto rozszerezeniowe wobec oskarżonej pomimo iż w przypadku gdyby oskarżyciel posiłkowy był pewny sposobu powstania niedoboru miał obowiązek takiego przeksięgowania dokonać.

Oskarżona w 2010 roku miała problemy finansowe.

W lipcu 2007 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Węgrowie M. M. (2) wszczął postępowanie egzekucyjne sygn. Akt KM 444/08 przeciwko dłużnikowi Z. P. od której zasądzone na rzecz wierzyciela (...) S.A. należności głównej w kwocie 11445,00 oraz kwoty odsetek 3076,11 zł. W dniu 7 lipca 2010 roku komornik dokonał zajęcia wynagrodzenia za pracę wypłacanego oskarżonej. Ostatnią część zobowiązania nie wyegzekwowana wcześniej w kwocie 10660,08 zł została wpłacona gotówką w dniu 7 września 2010 roku. Wobec dokonanej wpłaty postępowanie zostało umorzone o czym PHU (...) zostało powiadomione pismem z dnia 7 września 2010 roku

W czerwcu 2009 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Węgrowie M. M. (2) wszczął postępowanie egzekucyjne sygn. Akt KM 929/08 przeciwko dłużnikowi Z. P. od której zasądzone na rzecz wierzyciela (...) Bank S.A. należności głównej w kwocie (...),33,02 oraz kwoty odsetek 292,51zł. W dniu 14 września 2009 roku oskarżona dokonała wpłaty 4200 zł na poczet zobowiązania W dniu 7 lipca 2010 roku komornik dokonał zajęcia wynagrodzenia za pracę wypłacanego oskarżonej. Pozostała część zobowiązania nie wyegzekwowana wcześniej w kwocie 5834,43zł została wpłacona gotówką w dniu 7 września 2010 roku. Wobec dokonanej wpłaty postępowanie zostało umorzone o czym PHU (...) zostało powiadomione pismem z dnia 7 września 2010 roku

W dniu 18 maja 2010 r Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi A. P. (1) wszczęła postępowanie egzekucyjne sygn. Akt KM 1261/10 przeciwko dłużnikowi Z. P. od której zasądzone na rzecz wierzyciela (...) Bank (...) S.A. należności głównej w kwocie 8859,02 oraz kwoty odsetek 6131,43zł. W dniu 6 lipca 2010 roku komornik dokonała zajęcia wynagrodzenia za pracę wypłacanego oskarżonej. 9 listopada 2010 roku komornik wydał postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego wobec oskarżonej wobec zaspokojenia roszerzeń wierzyciela. Umorzenie nastąpiło na wniosek wierzyciela z dnia 27 października 2010 roku. Komornik ustalił koszty postępowania egzekucyjnego w wysokości 1783,03 które zostały uiszczzone przez oskarżoną.

W spłacie zobowiązań pomagali oskarżonej rodzice J. i A. P. (2). W tym celu brali pożyczkę w kwocie 4000 zł w mleczarni do której dostarczali mleko oraz kredyt w Banku (...) w M. w kwocie 3000 zł. Ojciec oskarżonej A. P. (2) wspomagał córkę również z otrzymywanych dopłat dla rolników które otrzymywał w kwocie 7000zł.

Rok po zdarzeniach objętych aktem oskarżenia w dniu 7 listopada 2011 roku konkubent oskarżonej Z. G. spowodował w Z. na ulicy (...) kolizję z samochodem B. Ś.. Kolizja ta nie miała żadnego związku z zarzutem przedstawionym oskarżonej

Oskarżona Z. P. nie była wcześniej karana.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody:

częściowo wyjaśnień oskarżonej Z. P. (k. 1070v-1072), zeznań świadków: G. G. (k. 1072v-1073), M. F. (k. 1075 – 1075v), S. O. (k 1082-1084), M. G. (k. 1084-1086), M. M. (1) (k. 1089-1091), R. J. (k 1149-1150), A. P. (2) (k1150-1151), S. Hut (k 1151-1152), P. J. (k 1152-1153), B. Ś. (1212-1213), A. P. (1) (k 1213) K. D. (k 1213- 1217), A. S. (1) (k1219-1220), A. B. (k1220), J. B. (k 1220-1221), S. L. (k 1250), K. M. (k 1333v-1334), J. P. (1) (k 1334-1334v) Z. G. (k 1288 -1289) oraz częściowych zeznań świadków K. S. (k. 1073-1075), K. K. (1) (k 1086-1089) J. P. (2) (k1148-1149), A. K. (k 1218), E. C. (1) (k 1334v-1335) i M. S. (k 1335 -1336) a także uzupełniającej opinii biegłego J. L. (k 1342-1347) oraz dokumentów w postaci: zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa wraz z dołączonymi dokumentami (k 1- 207), wypisów z KRS (k 226-227, 1012, 1044-1049) kwestionariusza osobowego oskarżonej (k 241-242) dokumentacji księgowej (k 250 -257), dokumentacji komorniczej (k 284 – 316, 738-779, 892 -894), protokołu zatrzymania rzeczy (k 345-347), protokołu

ogłędzin (k 356 – 362), kserokopii zeszytu (k 367-371), PIT (k 432 – 434), dokumentacji PHU (...) (k 496 – 673) wyciągu z książki interwencji (k 911), dokumentów Bankowych (k 914-915) aktu notarialnego z załącznikiem (k 1036 – 1043) oraz karty karnej (k 1123) oraz opinii biegłych (k 1298, k 410 oraz k 818 – 873)

Oskarżona Z. P. przez cały czas trwania postępowania w sprawie konsekwentnie nie przyznawała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i składała wyjaśnienia.

W toku postępowania przygotowawczego oskarżona była przesłuchiwała dwukrotnie. W pierwszych wyjaśnieniach oświadczyła, iż nie przywłaszczyła żadnych pieniędzy i nie modyfikowała żadnych dokumentów. Wyjaśniła, iż pracowała w firmie oskarżyciela posiłkowego od 5 maja 2009 roku do lutego 2011 kiedy została zwolniona. Faktycznie pracowała do listopada 2010 roku, kiedy udała się na zwolnienie z powodu ciąży. W ramach obowiązków służbowych przyjmowała pieniądze od handlowców wraz wystawionymi przez nich drukami KP a na koniec dnia sporządzała raporty kasowe. Przyznała, iż miała kredyty gotówkowe jednak spłacili je jej rodzice J. P. (2) i A. P. (2). Wyjaśniła też, iż kończąc pracę na komputerze jeśli się nieprawidłowo go zamknęło ktoś mógł włączyć komputer i pracować na cudzym hasle. Oskarżona wyjaśniła, iż nie знаła hasła M. M. (1), która jej nie lubiła, były jednak osoby, które je znały. Zwłaszcza, iż aby poprawić fakturę należało ją „odtwierdzić” na hasle M. M. (1). Oskarżona oświadczyła iż prezes oskarżyciela posiłkowego K. K. (1) chciał się jej pozbyć z firmy od kiedy dowiedział się że jest w ciąży. Podkreśliła też iż K. K. (1) nie płacił swoich zobowiązań w terminie. Podkreśliła iż każdy miał dostęp do kasy, która nie była zamykana a dostęp do klucza do sejfu mieli wszyscy z działu handlowego.

Przesłuchiwana po raz drugi w trakcie postępowania przygotowawczego oskarżona wyjaśniła ponadto, iż łączną kwotę 28975,30 zł w 2010 roku otrzymała od ojca który dawał jej kwoty w wysokości po 3000 zł, 4000 zł a jednokrotnie w wysokości 6000,00 zł. Wyjaśniła, iż o tych pieniądzach mogła nie wiedzieć jej matka gdyż ojciec prosił aby jej o tych wpłatach nie mówiła. Oskarżona wyjaśniła, iż zbierała pieniądze a kiedy miała całą kwotę na spłatę kredytu spłacała osobiście całość gotówką. Po raz kolejny podkreśliła iż nie dokonywała modyfikacji żadnych dokumentów. Nie znała hasła M. M. (1) nie wie czy ktoś znał jej hasło jednak nie kryła się wpisując je.

Przesłuchiwana w trakcie rozprawy oskarżona wyjaśniła, iż nie wie dlaczego została oskarżona. Wyjaśniła iż dostęp do kasy miały nie tylko ona ale też osoby z działu handlowego i też z księgowości. Jak pojechała na rozmowę z panem K., to on powiedział że brakuje 130 300zł., zaś w akcie oskarżenia jest kwota 140 000 zł. Oskarżona oświadczyła iż jak przysła do pracy to pracowała pani E. C. (2), która ją poinformowała iż stan kasy był na minusie 200 000zł. Oskarżona oświadczyła iż w firmie oskarżyciela pracowała też taka pani L. i wtedy też była na minusie 180 000 zł. Nikt nie wyjaśnił tych rozbieżności. Oskarżona wyjaśniła iż pracowała czasami dłużej i wtedy pracowała na innych niż w kasie komputerach gdyż na każdym komputerze można było pracować Każdy miał hasło do swojej stacji, logował się i pracował. Oskarżona później dowiedziała się, że był jakiś zeszyt prowadzony w księgowości, z hasłami wszystkich dziewczyn i o tym nikt ich nie informował. Dostęp do tego zeszytu miały osoby w księgowości. Wymieniały się z dziewczynami mówiąc sobie wzajemnie jakie miały hasło, hasło było proste, przeważnie to było imię danej osoby i jakaś cyfra, hasło było proste żeby nie zapomnieć. Oskarżona nigdy nie pracowała na hasle innych osób. Pani M. M. (1) była główną księgową. Ona pracowała trochę, ale też była na zwolnieniu lekarskim przez swoim odejściem. Pani M. nigdy nie podawała oskarżonej hasła i ona na jej hasle nigdy nie pracowała. Oskarżona rozliczała kierowców i przedstawicieli handlowych. Kierowca jak wracał ze sklepu, jak miał faktury gotówkowe to przywoził pieniądze. Handlowcy zbierali pieniądze od klientów, którzy mieli odroczoną wpłatę. Jak kierowca przyjeżdżał z pieniędzmi to rozliczał się za pomocą dokumentu KP albo faktur. Zawsze kierowca zostawiał dokumenty albo przedstawiciel handlowy. Później oskarżona księgowała to na raportach kasowych. Raporty kasowe były zawsze później przekazywane do księgowości. Każdy dzień był przekazywany w segregatorze. Każdy dzień kończył się na tym, że każdy dokument był wpinany do segregatora i każdy dzień był zakończony raportem dziennym. Zdarzało się, że przedstawiciele handlowi sami wpłacali gotówkę do banku, a kasjerki wprowadzały tylko do systemu kwotę, jaką dany handlowiec wpłacał do banku. Potwierdzeniem był kwit, który handlowiec przywoził z banku. Tylko pani księgowa mogła modyfikować dokumenty, ona miała takie uprawnienia. Dokumenty KW były blokowane. Oskarżona mogła wystawić dokument KW, ale nie mogła go modyfikować. Pani księgowa dostawała takie dokumenty od kasjerek, żeby mogła je modyfikować, my musieliśmy przynieść do niej dokumenty i na podstawie tych dokumentów ona mogła to zmienić. Pani księgowa

modyfikowała dokumenty w ten sposób, że czasami było tak, że przychodziła do kasy siadała na komputer w kasie i to modyfikowała, a czasami modyfikowała go u siebie. Ona wylogowywała kasjerki z systemu i zalogowywała się na siebie. Oskarżona oświadczyła ponadto iż w firmie (...) pracowała 2 lata. Posiadała zadłużenie komornicze jednak spłaciła je pieniędzmi otrzymanymi od rodziców. Oskarżona oświadczyła też iż w jej obecności nikt nie wpisywał loginu pani księgowej ani na nim nie pracował w jego obecności. Nie wie jakiego typu uprawnienia miała pani K. S.. Jeśli była potrzeba modyfikacji pliku jak nie było pani M. to w wszystkie poprawki dokumentów dokonywała pani K. S.. Dokonywała tego u siebie albo w kasie. Pani K. logowała się do systemu odnajdowała dokument który miał być poprawiny i go poprawiała. Różnie to było, czasem przychodziła do kasy, a czasami robiła to u siebie w pokoju. Kiedy przychodziła do kasy kasjerki odchodziły od swojego komputera i ona siadała i logowała się do systemu i poprawiała dany dokument. Oskarżona nie widziała na jakim loginie pani S. się logowała i na jakiej nazwie użytkownika się logowała. Nie było obowiązku wylogowywania jak np. pracownicy chodzili do toalety, po herbatę lub jak wychodzili na 10 - 15 min. Nie wie dlaczego wylogowywała się na 10 - 15 sekund. Oskarżona wyjaśniła, iż dokumenty KW zostały zmodyfikowane, bo ktoś opanował dobry mechanizm, a ona była kozłem ofiarnym dlatego, że była w ciąży. Oskarżona wyjaśniła ponadto iż kasjerki nie miały uprawnień do modyfikacji dokumentów. Wchodził w dokument KW, wpisywał czego dotyczyła ta kwota, enterem zatwierdzały, otwierała się tabelka i trzeba było przejść na dół, żeby można było zatwierdzić dany dokument i jak się zatwierdziło, to nie było możliwości zmienić tego dokumentu. Nikt nie miał możliwości zmiany dokumentu, jak dziewczyny zatwierdziły fakturę, to nie mogły już jej zmienić. Program wyłączał taką możliwość modyfikacji. W momencie wpisania kwoty do systemu następowało zatwierdzenie dokumentu. Zatwierdzone dokumenty mogły być modyfikowane przez główną księgową i dotyczyło to nawet literówek.

Wydany przez Sąd wyrok został poprzedzony analizą całokształtu okoliczności ujawnionych na rozprawie głównej. Przeprowadzone na rozprawie dowody zostały poddane swobodnej ocenie uwzględniającej zasady logicznego myślenia, wiedzę oraz wskazania doświadczenia życiowego.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonej poza oświadczeniem, iż nie miała możliwości zmiany dokumentu który raz wygenerowała oraz kiedy oświadczyła iż nie miała możliwości podejrzenia hasła M. M. (1). Oświadczenia te są sprzeczne z zebrany w sprawie materiałem dowodowym. Sąd ustalił iż większości osób zatrudnionych u oskarżyciela posiłkowego miało możliwość uzyskania dostępu do hasła M. M. (1) i nie widział powodu dla którego oskarżona miała by być w tym zakresie wyjątkiem. Biorąc pod uwagę zeznania wszystkich świadków którzy mieli do czynienia z programem (...) oraz opinię biegłego z zakresu informatyki Sąd ustalił iż kasjerka miała możliwości zmiany wygenerowanego dokumentu jeśli nie został wydrukowany nawet cztery miesiące po jego utworzeniu. Dopiero wydrukowanie dokumentu powodowało jego zablokowanie a każda zmiana była możliwa na hasle M. M. (1). Sąd uznał, iż nie podlegały weryfikacji w zakresie ich prawdziwości wyjaśnienia oskarżonej w których oświadczyła, że jest kozłem ofiarnym gdyż K. K. (1) chciał się jej pozbyć z firmy kiedy dowiedział się, że jest w ciąży oraz kiedy oświadczyła, iż M. M. (1) jej nie lubił. W ocenie Sądy wyjaśnienia te jako relacjonujące przekonania oskarżonej a nie zdarzenia nie podlegały weryfikacji w zakresie ich wiarygodności. Sąd uznał, iż wyjaśnienia oskarżonej są wiarygodne z pozostałej części. Wyjaśnienia te stały się jedną z podstaw dokonanych przez Sąd ustaleń faktycznych. Sąd dał wiarę oskarżonej kiedy oświadczyła, iż nie dokonywała żadnych modyfikacji dokumentów ani nie przywłaszczyła żadnych dokumentów albowiem żaden z zebranych w sprawie dowodów nie podważał treści wyjaśnień. Sąd dał wiarę oskarżonej kiedy opisywała ona sposób zabezpieczenia kasy fakt iż nie była ona zamykana zaś klucz był dostępny dla pracowników działu handlowego a także iż możliwe było zalogowanie się na większej ilości komputerów na swoim hasle, oświadczenia te są zgodne z zeznaniami świadków oraz opiniami biegłych: z zakresu rachunkowości dokonującego ustaleń w siedzibie oskarżyciela posiłkowego oraz z zakresu informatyki. Sąd dał wiarę oskarżonej kiedy oświadczyła, iż spłat zaległości co do których prowadzone były postępowania komornicze dokonywała za pieniądze które dostała od rodziców. Oświadczenie to potwierdzają wiarygodne w tym zakresie zeznania A. i J. P. (2). Sąd zważył, iż gdyby oskarżona jak zostało jej przedstawione w akcie oskarżenia spłat zobowiązań dokonała z funduszy uzyskanych z kradzieży na szkodę pokrzywdzonego, której dokonała po modyfikacji dokumentów KW to już pierwsza modyfikacja która została dokonana w dniu 6 września 2010 roku pozwalała jej na dokonanie spłaty w dniu 7 września 2010

roku całości zobowiązań i nie musiałyby ich dokonywać ratami. Zwłaszcza iż gdyby dokonała przywłaszczenia po raz pierwszy nie miałaby pewności iż przestępstwo nie zostanie ujawnione.

Sąd w całości obdarzył wiarą zeznania świadka G. G., M. F., S. O., M. G., M. M. (1), R. J., A. P. (2), S. H., P. J., B. Ś., A. P. (1), K. D., A. S. (1), A. B., J. B., S. L., K. M., J. P. (1) i Z. G.. Zeznania tych świadków są spójne, logiczne i konsekwentne, wzajemnie się potwierdzają i uzupełniają. Świadkowie ci opisali wszystko co im wiadomo w sprawie. Zeznania świadków stały się podstawą ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd.

G. G. spójnie i wiarygodnie opisał jakie ustalenia dokonał na podstawie analizy danych z systemu komputerowego systemu zainstalowanego u oskarżyciela posiłkowego. Zeznania te potwierdzają ustalenia wiarygodnej opinii biegłego z zakresu informatyki.

Z. G. spójnie opisał związek jaki łączył go z oskarżoną oraz okoliczności kolizji z dnia 7 listopada 2011 roku oraz fakt iż rodzice oskarżonej udzielali im pomocy finansowej. Pomimo iż świadek ma z oskarżoną dwoje dzieci i w tym zakresie jest dla niej osobą bliską Sąd nie dopatrył się żadnych okoliczności podważających wiarygodność zeznań tego świadka.

B. Ś. spójnie i jasno opisała okoliczności kolizji jaka miała miejsce w dniu 7 listopada 2011 r. Jednak z uwagi na fakt, iż zdarzenie miało miejsce poza okresem zarzutu zeznania świadka nie miały większego znaczenia dla rozpoznania niniejszej sprawy.

P. J. spójnie opisał okoliczności w jakich konwojował kwoty przejęte od oskarżyciela pieniądze oraz fakt iż nigdy nie stwierdził w tym zakresie żadnych nieprawidłowości.

A. P. (1), A. B., J. B. spójnie opisywali okoliczności w jakich doszło do umorzeń postępowań komorniczych wobec oskarżonej oraz w jaki sposób oraz w jakich terminach dokonała spłat zadłużeń.

K. D., A. S. (1), R. J., S. Hut, K. M., M. F., S. L. i J. P. (1) jako osoby, które w ramach pełnionych obowiązków dokonywały wpłat do kasy w której pracowały kasjerki – oskarżona oraz M. G. spójnie opisywali w jaki sposób te wpłaty były dokonywane jaka była dokumentacja sporządzana i kto ją wystawiał. Świadkowie również spójnie opisywali w jaki sposób odbywały się wpłaty kiedy nie było w pracy żadnej z kasjerek

Świadek M. G., która pracowała jako kasjerka na zmianę z oskarżoną spójnie i jasno opisała jakie miała obowiązki służbowe oraz jakie czynności w ramach ich wykonywała. Świadek spójnie opisała kiedy i w jaki sposób dowiedziała się o zarzutach jakie są stawiane oskarżonej. Świadek nie była pewna czy wcześniej w firmie (...) sp z.o.o powstawały niedobory w kasie. Sąd uznał iż w sytuacji kiedy świadek nie wypowiada się w sposób kategoryczny nie można jej zeznań w tym zakresie oceniać w zakresie ich wiarygodności.

Sąd uznał, iż świadek S. O. spójnie i jasno opisała czynności jakie wykonała kiedy dowiedziała się o nieprawidłowościach w kasie, oraz o tym iż powiedziała jej o nich M. S., która powołała ją do komisji dokonującej inwentaryzacji kasy. Świadek spójnie i jasno opisała stosunki panujące w firmie oraz zasady pracy na komputerach w niej zainstalowanych. Świadek opisała w jaki sposób były tworzone oraz zmieniane dokumenty generowane w systemie zainstalowanym w spółce. Sąd zważył iż świadek zatrudniona jest w dziale obsługi klienta a nie księgowości i mogła nie mieć świadomości o wcześniej powstałych niedoborach w kasie firmy.

M. M. (1), która pracowała w spółce (...) sp.z.o.o. jako główna księgowa. Spójnie opisała okoliczności w jakich zakończyła współpracę z oskarżycielem posiłkowym. Świadek spójnie wskazała iż miała zapisane loginy i hasła w zeszycie który został przekazany K. S., z którą na początku gdy zachorowała miała kontakt. Świadek wskazała iż pracownicy oskarżyciela posiłkowego mogli mieć dostęp do jej hasła. Świadek spójnie wskazała iż w kasie firmy występowały niedobory przekraczające kwotę kilkaset złotych.

A. P. (2) spójnie i jasno wskazał jakie kwoty przekazał oskarżonej kiedy prosiła go o pomoc. Zeznania te są zgodne z wyjaśnieniami oskarżonej oraz wiarygodną częścią zeznań J. P. (2). Sąd zważył, iż żaden z zebranych w sprawie dowodów nie podważał wiarygodności zeznań świadka.

Sąd dał wiarę zeznaniom K. K. (1) w części Sąd oceniając wiarygodność zeznań świadka miał na uwadze wnioski opinii biegłego z zakresu rachunkowości, którą to opinię Sąd uznał za wiarygodną. Wobec ustaleń opinii Sąd uznał iż świadek miał powody aby zeznawać nieprawdę. Sąd zważył, iż świadek jako prezes i właściciel 99,92% udziałów oskarżyciela posiłkowego był zainteresowany uznaniem oskarżonej za winną zarzucanych jej czynów oraz zasądzeniem na poczet oskarżyciela posiłkowego obowiązku naprawienia szkody. Sąd nie dał wiary świadkowi kiedy oświadczył, iż oskarżona w każdym dniu kiedy zostały dokonane modyfikacje dokumentów kw na pewno była w pracy co zostało potwierdzone wpisami na liście obecności zaś w dniu 2 grudnia 2010 kiedy zostało wpisane, iż oskarżona jest na zwolnieniu lekarskim była w pracy. Sąd zważył, iż w dniu 27 listopada 2010 roku nie została potwierdzona obecność oskarżonej w pracy co świadek dążący do jej skazania pominął. Sąd dał wiarę świadkowi kiedy opisał sposób zmiany dokumentów kw w tym daty w jakich zostały dokonane oraz na jakich loginach, fakt iż oskarżona miała zajęcie komornicze wynagrodzenia oraz że oskarżona została zwolniona dyscyplinarnie z uwagi na fakt, iż świadek był przekonany iż dokonała przywłaszczenia pieniędzy. Zeznania w tej części są zgodne z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym i stały się podstawą ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd. Sąd nie poddawał ocenie w zakresie wiarygodności oświadczenie świadka, iż jest przekonany o winie oskarżonej. W ocenie Sądu przekonania świadka nie podlegają takiej ocenie.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka K. S. w części. W ocenie Sądu świadek, która zastępowała M. M. (1) w czasie gdy ta była na zwolnieniu pomimo, iż nie miała uprawnień Głównej Księgowej częściowo zeznawała niezgodnie z prawdą. Sąd nie dał wiary świadkowi kiedy oświadczyła, iż poza nieprawidłowościami o które została oskarżona nie występowały wcześniej żadne niedobory w kasie. Niedobory były związane tylko ze złą wyceną towarów i opakowań. Sąd nie dał wiary świadkowi kiedy oświadczyła również, iż używała loginu M. M. (1) jednak tylko po kontakcie telefonicznym. Sąd zważył, iż zeznania świadka odnośnie nieprawidłowości w kasie są sprzeczne z opinią biegłego z zakresu rachunkowości zaś oświadczenie o kontakcie telefonicznym przed każdym logowaniem na hasło M. M. (1) jest sprzeczne z zeznaniami tej ostatniej oraz z zasadami logicznego rozumowania. Sąd zważył, iż z uwagi na to, iż login M. M. (1) był często używany a w tym czasie M. M. (1) przebywała na zwolnieniu lekarskim w tym w szpitalu nie jest możliwe aby przed każdą czynnością dokonaną na tym loginie K. S. się z nią kontaktowała. Sąd zważył, iż świadek wykonywała w spółce (...) w czasie nieobecności Głównej Księgowej jej zadania pomimo, iż nie miała do tego uprawnień, miała świadomość sposobu w jaki ta księgowość była prowadzona i składając zeznania dążyła do uniknięcia ewentualnej odpowiedzialności za swoje postępowanie. W pozostałej części kiedy świadek opisała sposób prowadzenia księgowości i kasy u oskarżyciela posiłkowego, kiedy opisała system komputerowy jaki został u niego zainstalowany, sposób tworzenia dokumentów oraz sposób w jaki oskarżona miałaby dokonać zarzucanego jej czynu Sąd uznał iż zeznania świadka są wiarygodne. W ocenie Sądu świadek zeznawała spójnie, jasno i logicznie. Zeznania te są zgodne z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym i stały się podstawą ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka J. P. (2) złożonym na rozprawie. W ocenie Sądu świadek składając zeznania na rozprawie spójnie i w sposób jasny opisała pomoc jakiej udzielała oskarżonej wraz z mężem A. P. (2). Zeznania w tym zakresie są zgodne z wiarygodnymi zeznaniami A. P. (2) i wiarygodnymi wyjaśnieniami oskarżonej. W ocenie Sądu świadek spójnie i wiarygodnie wyjaśniła przyczyny dla których w postępowaniu przygotowawczym zeznała, iż nie udzielała pomocy finansowej oskarżonej. Świadek oświadczyła, iż zeznała tak z uwagi na to, że była ostrożna, składając zeznania nie wiedziała o co chodzi i nie wiedziała o kłopotach córki. Sąd uznał, iż wyjaśnienie to jest wiarygodne i zgodne z zasadami doświadczenia życiowego. Świadek jest matką oskarżonej i mogła składać zeznania nieprawdziwe chcąc ją chronić.

Sąd dał wiarę zeznaniom A. K. poza oświadczeniem, iż nie pracowała będąc zalogowana na dwóch komputerach jednocześnie. W tym zakresie zeznanie świadka jest sprzeczne z zeznaniami świadka G. G. i biegłego z zakresu

informatyki. Zeznania świadka w pozostałej części są spójne i zgodne z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym. Świadek spójnie opisała sposób pracy kasy u oskarżyciela posiłkowego oraz okoliczności w jakich przyjmowała wpłaty od handlowców. Sąd uznał, iż świadek wiarygodnie zeznała że nie знаła loginu M. M. (1) – w sprawie nie został przeprowadzony żaden dowód wskazujący, iż świadek logowała się na loginie M. M. (1).

Sąd za wiarygodne w części uznał zeznania M. S.. Sąd oceniając wiarygodność zeznań świadka miał na uwadze wnioski opinii biegłego z zakresu rachunkowości, którą to opinię Sąd uznał za wiarygodną. Wobec ustaleń opinii Sąd uznał iż świadek miała powody aby zeznawać nieprawdę. Sąd nie dał więc wiary świadkowi kiedy wskazała, iż w momencie kiedy przejmowała księgowość nie było innych poza zarzucanymi oskarżonej niedoborów w kasie. W ocenie Sądu świadek również zeznała nieprawdę kiedy oświadczyła, iż nie pamięta aby wyksięgowywała niedobory na konto (...) i ponownie księgowała je na początku roku. Sąd nie dał wiary świadkowi kiedy podkreślała, iż to oskarżona na pewno dokonała zarzucanego jej czynu oraz że o niedoborach dowiedziała się dopiero po dokonanej w firmie inwentaryzacji od S. O. a także kiedy podkreślała, iż nie wie skąd osoba dokonująca zmian w dokumentach KW znała hasło do loginu (...). Sąd zważył, iż to właśnie świadek w dniu 16 września 2010 roku a więc w czasie zarzutu postawionego oskarżonej dokonała wyksięgowania na dzień 31 grudnia 2009 roku, a więc z datą wsteczną niedoborów, które były w firmie. Sąd uznał, iż biorąc pod uwagę, że wszystkie hasła M. M. (1) w tym hasła bankowe niezbędne dla głównej księgowej były zapisane w zeszycie, który na pewno został przekazany M. S. świadek odnośnie znajomości hasła do loginu (...) zeznawała nieprawdę. Sąd natomiast dał wiarę świadkowi kiedy opisała systemy komputerowe jakie były zainstalowane w spółce (...), sposób w jaki była rozliczana gotówka w firmie, były w systemie z datą wsteczną modyfikowane dokumenty kw w okresie od 6 września 2010 roku do 2 grudnia 2010 roku modyfikacje były dokonane na loginach (...) i (...) oraz o tym iż w dniu 2 grudnia 2010 roku oskarżona była w pracy. Zeznania świadka w tym zakresie są zgodne z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym i stały się podstawą ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka E. C. (1) w części. Sąd dał wiarę świadkowi kiedy opisała swoje obowiązki oraz warunki pracy jakie panowały u oskarżyciela posiłkowego. W tym zakresie zeznania świadka są zgodne z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym. Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka, iż nie wiedziała o żadnych niedoborach w kasie. W tym zakresie zeznania są sprzeczne z wyjaśnieniami oskarżonej, która oświadczyła, iż została przez świadka poinformowana o tym iż w kasie brakuje pieniędzy. Wyjaśnienia oskarżonej są w tym zakresie zgodne z wiarygodną opinią biegłego z zakresu rachunkowości a co za tym idzie zeznania świadka są niewiarygodne.

Za cenne i wiarygodne dowody Sąd uznał wszystkie opinie biegłych złożone do akt sprawy. Przedmiotowe opinie są jasne, przejrzyste zaś wyprowadzone w nich wnioski są logiczne i należycie umotywowane. Opinie zostały sporządzone w oparciu o fachową wiedzę i doświadczenie zawodowe biegłych. W ocenie Sądu nie istnieją żadne okoliczności, które wpływałyby negatywnie na wiarygodność tych dowodów.

Za szczególnie cenną dla rozpoznania sprawy Sąd uznał opinię biegłego z zakresu rachunkowości J. L.. W ocenie Sądu opinia ta jest głęboko profesjonalna zaś biegły sporządzając ją wykazał się wyjątkową docieklivością. Sąd zważył, iż biegły sporządzając opinię przekroczył jej zakres dokonując ustaleń odnośnie sprawstwa oskarżonej, w tym zakresie Sąd nie brał pod uwagę ustaleń opinii jednak fakt ten nie podważył jej wiarygodności. Sąd oceniając opinię wziął pod uwagę, iż jest ona bardzo niekorzystna dla oskarżyciela posiłkowego jednak to również nie podważa jej wiarygodności. Sąd zważył, iż biegły jako biegły rewident biorąc pod uwagę skalę nieprawidłowości które ujawnił od oskarżyciela posiłkowego pisząc opinię zawarł w niej swoje oburzenie tym faktem.

Sąd uznał za w pełni wiarygodną również pozostałą dokumentację zgromadzoną w aktach sprawy. Jej autentyczność, wiarygodność i wartość dowodowa nie budziły wątpliwości Sądu, bowiem dokumenty te zostały sporządzone przez uprawnione do tego osoby, strony nie kwestionowały ich autentyczności, do czego również Sąd nie znalazł podstaw.

W akcie oskarżenia Z. P. postawiono jeden zarzut i została oskarżona o to, że: w okresie od 6 września 2010 roku do 2 grudnia 2010 roku w Z. , w powiecie (...), w województwie (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, będąc zatrudnioną w spółce PHU (...) sp.z.o.o.

z siedzibą w Z. przy ul (...) na stanowisku kasjerki, dokonując modyfikacji w systemie komputerowym spółki co do wysokości dokonywanych wypłat z kasy, dokonała przywłaszczenia powierzonych jej pieniędzy w łącznej kwocie 140.300,00 zł na szkodę spółki PHU (...) sp.z.o.o. tj. o czyn z art. 284§2 kk w zw z art. 12 kk

W art. 284 KK ustawodawca przewidział przestępstwo przywłaszczenia w typie podstawowym (§ 1), kwalifikowanym (§ 2), który nazywany jest sprzeniewierzeniem, oraz uprzywilejowanym (§ 3), który obejmuje przywłaszczenie rzeczy znalezionej i wypadek mniejszej wagi. Dobrem chronionym przy przywłaszczeniu są prawa majątkowe, w typie podstawowym i wypadku mniejszej wagi w takim samym zakresie, jak dobro rodzajowe z rozdziału XXXV KK, natomiast w typie kwalifikowanym i w zakresie przywłaszczenia rzeczy znalezionej – związane z rzeczą ruchomą. Sprawca typu kwalifikowanego godzi ponadto w stosunek zaufania związany z powierzeniem mu rzeczy. W typie podstawowym i uprzywilejowanym przywłaszczenie może być popełnione przez każdą osobę zdolną do odpowiedzialności karnej (przestępstwo powszechne). Typ kwalifikowany jest przestępstwem indywidualnym możliwym do popełnienia tylko przez osobę, której wcześniej uprawniony powierzył władztwo nad rzeczą. Przedmiotem wykonawczym przywłaszczenia jest cudza rzecz ruchoma lub przedmiot materialny będący nośnikiem prawa majątkowego. Istotą przywłaszczenia jest zatem jakikolwiek czyn uzewnętrzniający zamiar włączenia rzeczy lub prawa majątkowego do własnego majątku (wyr. SN z 2.12.2008 r., III KK 221/08, Prok. i Pr. – wkł. 2009, Nr 5, poz. 13). W odróżnieniu od kradzieży do znamion przywłaszczenia nie należy zabór. Czyn sprawcy przywłaszczenia dotyczy rzeczy, którą objął on wcześniej we władanie w sposób legalny (wyr. SN z 4.8.1978 r., RW 285/78, OSNKW 1978, Nr 10, poz. 118; wyr. SN z 2.9.2004 r., II KK 344/03, OSNwSK 2004, Nr 1, poz. 1493; wyr. SN z 20.5.2014 r., II KK 3/14, Legalis;). Władztwo nad rzeczą nie musi mieć formy posiadania w rozumieniu prawa cywilnego. Najlepiej rozpoznawalnym sposobem objęcia rzeczy we władanie jest powierzenie rzeczy, charakterystyczne dla typu kwalifikowanego przywłaszczenia. Przyjmuje się, że "powierzenie rzeczy ruchomej polega na przekazaniu władztwa tej rzeczy (cudzej) z zastrzeżeniem jej zwrotu, a zatem osoba, która otrzymuje taką rzecz, nie ma prawa nią rozporządzać jak swoją własnością" (wyr. SN z 17.2.2015 r., V KK 391/14, Prok. i Pr. – wkł. 2015, Nr 7–8, poz. 4). W pozostałych przypadkach sprawca nabywa władztwo nad rzeczą przypadkowo i jest ono legalne tylko o tyle, o ile podejmie wobec rzeczy określone czynności prowadzące do wyzbycia się tego władztwa, np. rzecz zapomniana przez właściciela w mieszkaniu sprawcy (wyr. SN z 26.8.1981 r., Rw 254/81, OSNPG 1982, Nr 12, poz. 159), omyłkowa wpłata pieniędzy na rachunek bankowy (wyr. SN z 7.11.2014 r., V KK 236/14, KZS 2016, Nr 2, poz. 15). Przywłaszczenie może być popełnione tylko umyślnie, a przy tym ma charakter przestępstwa kierunkowego, znamiennej celem, którego treścią jest włączenie rzeczy lub prawa majątkowego do swojego majątku (wyr. SN z 15.11.2002 r., IV KKN 380/99, Legalis). W orzecznictwie cel ten jest również określany jako *animus rem sibi habendi*, czyli wola zachowania rzeczy dla siebie (wyr. SN z 23.11.2006 r., II KK 186/06, OSNwSK 2006, Nr 1, poz. 2247; wyr. SN z 6.1.1978 r., V KR 197/77, OSNPG 1978, Nr 6, poz. 64; wyr. SN z 9.12.2003 r., III KK 165/03, KZS 2004, Nr 4, poz. 31; wyr. SN z 24.4.2007 r., IV KK 34/07, Prok. i Pr. – wkł. 2007, Nr 10, poz. 7). Dlatego przywłaszczenie może być popełnione tylko z zamiarem bezpośrednim (post. SN z 6.11.2007 r., V KK 30/07, Legalis). Cel przywłaszczenia nie zawsze jest równoznaczny z celem osiągnięcia korzyści majątkowej (wyr. SA w Katowicach z 13.9.2012 r., II AKA 341/12, Prok. i Pr. – wkł. 2013, Nr 3, poz. 29). Na przykład nie działa w celu osiągnięcia korzyści majątkowej sprawca, który zamierza rozporządzić cudzą rzeczą, darując ją innej osobie. Typ kwalifikowany przywłaszczenia – sprzeniewierzenie (art. 284 § 2 KK) polega na przywłaszczeniu rzeczy ruchomej, która została wcześniej sprawcy powierzona przez uprawnionego na mocy np. umowy najmu, użyczenia, przechowania. "Powierzenie to przeniesienie władztwa nad rzeczą na inną niż właściciel osobę, powiązane z ustaleniem określonego postępowania z rzeczą przez osobę ją uzyskującą i połączone z zastrzeżeniem konieczności jej zwrotu w przyszłości" (wyr. SA w Szczecinie z 27.2.2014 r., II AKA 15/14, Legalis). Może to być jakikolwiek stosunek prawny, nie ma też znaczenia forma powierzenia. Istotne jest to, że sprawca wykracza poza zakres praw, na których wykonywanie zgodził się uprawniony do rzeczy. Powierzającym nie musi być właściciel (np. podnajem). Z przepisu tego należy również kwalifikować czyn polegający na włączeniu przez sprawcę do swojego majątku rzeczy przekazanej w takie formy władztwa, jak dzierżenie (wyr. SN z 7.9.2004 r., II KRn 1/04, OSNwSK 2004, Nr 1, poz. 1508; post. SN z 10.12.1977 r., II KZ 276/77, OSNKW 1978, Nr 2–3, poz. 37) czy władztwo prekaryjne. Traktowanie tego rodzaju czynu jako kradzieży (M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas, w: Zoll (red.), Kodeks karny, t. III,

2008, s. 213–214) nie wydaje się uzasadnione, ponieważ także tutaj nie występuje fizyczny zabór rzeczy, uprawniony nią nie włada i nie korzysta z ochrony wynikającej z faktu władania rzeczą, natomiast zachodzi nadużycie zaufania.

W ocenie Sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy, oceniony zgodnie z zasadą swobodnej, a nie dowolnej oceny dowodów, nie pozwala na uznanie, iż oskarżona Z. P. popełniła zarzucany jej czyn. Brak jest jakichkolwiek jednoznacznych, bezpośrednich dowodów wskazujących za sprawstwo oskarżonej.

Sąd oceniając materiał dowodowy zważył, iż w procesie poszlakowym, za jaki należy uznać niniejsze postępowanie, ustalenie faktu głównego (winy oskarżonego) jest możliwe wtedy, gdy całokształt materiału dowodowego pozwala na stwierdzenie, że inna interpretacja przyjętych faktów ubocznych poszlak (poza ustaleniem faktu głównego) nie jest możliwa (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 25 kwietnia 2013 r., II AKa 91/13. LEX nr 1341988).

Sąd uznał, iż aby przypisać oskarżonej zarzucany jej czyn nie przerwany ciąg poszlak powinien wskazywać, iż oskarżona w okresie od 6 września 2010 roku do 2 grudnia 2010 roku logując się na swoim loginie i na loginie M. M. (1) zmieniała z datą wsteczną kwity kw dokumentujące wpłaty do banku co pozwalało na wyjęcie gotówki w łączne kwocie 140300,00 zł z kasy, do której miała dostęp. Uzyskaną kwotą spłaciła zobowiązania, co do których prowadzone były postępowania komornicze.

W ocenie Sądu na gruncie zebranego materiału dowodowego nie można poczynić takich ustaleń. Albowiem ustalony ciąg poszlak jest wielokrotnie przerywany.

Po pierwsze w ocenie Sądu nie można ustalić aby z kasy oskarżyciela posiłkowego w okresie zarzutu zniknęła jakakolwiek kwota a jeśli to nastąpiło to jaka była jej wysokość. Sąd ustalił, iż oskarżyciel posiłkowy prowadził księgowość w sposób niezgodny w zasadami co skutkowało odmową zatwierdzenia sprawozdania finansowego przez dwa kolejne lata 2008 i 2009 przez biegłych rewidentów zaś w 2010 roku sprawozdanie w ogóle nie był przedstawione do zatwierdzenia. Z uwagi na braki w ewidencji nie można ustalić faktycznego stanu gotówki w kasie na dzień 1 stycznia 2010 roku w księgach wskazywano kwotę 5437,20 zł która jednak nie jest wiarygodna. Stan kasy wydrukowany w dniu 29 maja 2010 roku wykazywał stan końcowy kasy na kwotę minus 4353,42 zł co jest nie możliwe. W dniu 16 września 2010 roku operator (...)którym to loginem posługiwała się M. S. wprowadził zapis korygujący stan kasy z dniem 31 grudnia 2009 roku, w którym opierając się na wynikach inwentaryzacji kasy na dzień 31 grudnia 2009 roku z konta (...) wyksięgowano na konto techniczne „(...)” kwotę niedoboru w kasie powstałą przed 2010 roku w kwocie 246.365,34 zł. Tym zapisem księgowym w sposób sztuczny uzyskano stan konta „(...)” zgodny ze stanem gotówki w kasie wskazanym w inwentaryzacji, która również była nieprawidłowo przeprowadzona. W I półroczu 2010 roku dokonano ponownego wprowadzenia niedoboru sprzed 2010 i w Zestawieniu Obrotów i Sald na dzień 30 czerwca 2010 roku wykazano niedobór w kasie w kwocie 249.829,58 zł . Na koniec 2010 roku niedobór w kasie został znowu przeniesiony księgowo na konto techniczne „(...)”, które wykazywało saldo ogółem 1.001.668,68 zł nieznanego pochodzenia w tym część niedoboru w kasie. Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia w ocenie Sąd istnieją poważne wątpliwości czy z kasy oskarżyciela posiłkowego w okresie zarzutu zniknęła jakakolwiek kwota czy też wskazywana kwota nie jest kwotą niedoboru powstałego wcześniej zwłaszcza iż już w okresie zarzutu M. S. dokonała operacji służącej do ukrycia iż wcześniej powstał niedobór w kasie a następnie z powrotem wprowadziła go do ksiąg.

Powyższa okoliczność przerywająca wskazany w akcie oskarżenia ciąg poszlak nie była jedyną. Sąd zważył, iż biorąc pod uwagę fakt, iż hasło M. M. (1) było zapisane przez nią i pracowała na nim w razie konieczności K. S. mogło być ono ogólnie znane. Zwłaszcza iż pomimo nieobecności M. M. (1) w tym jej pobytu w szpitalu nie zostało zablokowane. Nie zostało też zablokowane pomimo rozwiązania z M. M. (1) umowy o pracę. W ocenie Sądu biorąc pod uwagę fakt, iż każdy z pracowników mógł pracować na dowolnym komputerze można było podejrzeć również hasło należące do oskarżonej zwłaszcza, iż nie były one okresowo zmieniane.

Sąd wobec treści powyższych ustaleń uznał za bardzo istotny fakt, iż nie istnieje żaden dowód, iż w dniu 27 listopada 2010 roku oskarżona była w pracy. Biorąc zaś pod uwagę, iż była to sobota możliwe jest iż w tym dniu nie pracowała żadna kasjerka. Jak wynika z zeznań świadków często była taka sytuacja, iż w soboty nie było żadnej z kasjerek i w firmie była przewidziana określona procedura przyjmowania w takim wypadku wpłat od handlowców. W ocenie

Sądu nie można ustalić więc iż to oskarżona w tym dniu dokonała modyfikacji dokumentu kw nr (...) na loginie (...), zwłaszcza iż w tym dniu logowanie na loginie (...) poprzedzało wylogowanie z użytkownika (...). Dokument KW nr (...) został utworzony przez użytkownika (...) i Sąd zważył, iż oskarżona musiałaby znać dokładnie dane dokumentu, którego ona nie tworzyła.

Biorąc pod uwagę, iż oskarżona była w dniu 2 grudnia 2010 roku oficjalnie na zwolnieniu nie ma w aktach informacji jak długo przebywała w pracy i nie można ustalić iż o godzinie 16.51.02 to ona wylogowała się z loginu (...) i zalogowała o godzinie 16.52.41 jako użytkownik (...).

W ocenie Sądu również co do pozostałych logowań istnieje szereg wątpliwości czy to oskarżona dokonała modyfikacji dokumentów. Sąd zważył, iż w dniu 29 września 2010 roku modyfikacje dokumentu KW nr (...) miały miejsce o godzinie 13.53.07 i 13.57.51 w sytuacji gdy oskarżona pracowała do godziny 14.00. W ocenie Sądu naturalną jest sytuacja iż kończący pracę korzysta z toalety i pakuje się. Odchodzi wtedy od stanowiska pracy i ktoś inny może wykorzystać jej login do zmiany dokumentu.

Podobna sytuacja miała miejsce w dniu 19 października 2010 roku kiedy oskarżona pracowała do godziny 22.00 zaś według zapisu komputerowego była zalogowana do 21.56.44 o godzinie 21.55.13 zalogował się użytkownik (...) który dokonał modyfikacji dokumentu KW nr (...) wylogował się 21.56.38 zaś użytkownik (...) został znowu zalogowany od 21.56.44 do 21.58.39. W tym wypadku Sąd nie dopatrzył się przyczyn dla który oskarżona kończąca pracę miałaby z powrotem zalogować się na niecałe dwie minuty. Poza chęcią ukrycia przez kogoś innego dokonanej operacji. Gdyby oskarżona dokonała modyfikacji powrotne logowanie wskazywałoby na nią podczas gdyby się nie logowała ponownie podejrzenie mogło paść na innych pracowników wylogowujących się mniej więcej w tym czasie.

Sąd powziął również wątpliwości co do logowania w dniu 25 października 2010 roku, w którym oskarżona wylogowała się o godzinie 10.36.31 i więcej się nie logowała, później o godzinie 10.37.25 zalogował się użytkownik (...) i pracował do godziny 14.05.42. W tym wypadku aby przypisać oskarżonej zarzucany jej czyn należałoby uznać, iż pracowała w tym dniu prawie cały dzień na nie swoim haśle i nikt tego nie zauważył. Co w ocenie Sądu jest mało prawdopodobne.

W ocenie Sądu na fakt, iż ktoś znał hasło oskarżonej wskazuje ustalony przez biegłego fakt iż w dniu 12 listopada 2010 roku na hasło (...) było jednocześnie zalogowanych dwóch użytkowników- pierwszy użytkownik był zalogowany w godzinach 12.48.16 – 13.36.12 drugi użytkownik był zalogowany w zalegającym się czasie 13.26.38-14.08.44. Zmiana dokumentu kw nastąpiła o godzinie 13.26.29 z loginu (...) kiedy jeden z użytkowników (...) był jeszcze zalogowany.

Biorąc pod uwagę wszystkie ustalone modyfikacje dokumentów KW Sąd ustalił iż nie jest możliwe ustalenie na których komputerach były zalogowane konkretne osoby co mogło zostać wykorzystane przez osobę korzystającą z loginu (...) i (...).

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania Sąd ustalił, iż na gruncie powyższego stanu faktycznego możliwe jest również ustalenie, iż to ktoś inny – nie oskarżona dokonywał zmian dokumentów zaś oskarżona jak sama wskazała była „kozłem ofiarnym”. Sąd zważył, iż w firmie (...) z.o.o znane były kłopoty finansowe oskarżonej – zostało zajęte jej wynagrodzenie więc jeśli to nie oskarżona była osobą dokonującą zmian dokumentów była idealną ofiarą takiego postępowania.

Odnosnie spłaty zadłużenia Sąd dał wiarę zeznaniom rodziców oskarżonej iż to oni dali córce na nie fundusze. Świadczenie spójnie wskazali pożyczki jakie zaciągnęli w tym celu i sposób ich spłaty. Sąd zważył, iż gdyby oskarżona jak zostało jej przedstawione w akcie oskarżenia spłat zobowiązań dokonała z funduszy uzyskanych z kradzieży na szkodę pokrzywdzonego, której dokonała po modyfikacji dokumentów KW to już pierwsza modyfikacja z dnia 6 września 2010 roku pozwalała jej na dokonanie spłaty w dniu 7 września 2010 roku całości zobowiązań i nie musiałaby ich dokonywać ratami. Zwłaszcza iż gdyby dokonała przywłaszczenia po raz pierwszy nie miałaby pewności iż przestępstwo nie zostanie ujawnione.

Wobec powstałych wątpliwości i ze względu na zasadę interpretowania wszelkich wątpliwości na korzyść oskarżonych zapisaną w art. 5 § 2 k.p.k. zgodnie z art. 17§1pkt 2 kpk. Sąd uniewinnił oskarżoną od zarzucanego jej czynu

Zgodnie z wnioskiem obrońcy Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. C. z Kancelarii Adwokackiej w O. kwotę 1446,48 zł (jeden tysiąc czterysta czterdzieści sześć złotych czterdzieści osiem groszy) w tym VAT z tytułu nie opłaconej przez oskarżoną Z. P. pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Na podstawie art. 632 k.p.k. w razie uniewinnienia oskarżonej od zarzucanego jej czynu koszty postępowania w sprawach z oskarżenia publicznego ponosi Skarb Państwa.